

TRIBUNALUL

Acțiune introdusă la 25 iulie 2012 — Salim Georges Al Toun și Al Toun Group/Consiliul Uniunii Europene

(Cauza T-326/12)

(2012/C 311/10)

Limba de procedură: bulgara

Părțile

Reclamant: Salim Georges Al Toun și Al Toun Group (reprezentant: Koev Stanislav Dimitrov, avocat)

Pârât: Consiliul Uniunii Europene

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

- declararea prezentei acțiuni ca fiind admisibilă și întemeiată în totalitate și declararea ca fiind întemeiate a tuturor motivelor invocate în cererea introductivă;
- permiterea examinării prezentei acțiuni în cadrul procedurii accelerate;
- constatarea faptului că actele atacate pot fi anulate în parte, întrucât partea din act a cărei anulare se solicită poate fi desprinsă din act în ansamblul său;
- anularea Deciziei 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011 privind măsuri restrictive împotriva Siriei și a Deciziei de punere în aplicare 2012/256/PESC a Consiliului din 14 mai 2012, în ceea ce privește faptul că domnul Salim Al Toun și Al Toun Group sunt adăugați la lista cuprinsă în anexa la Decizia 2011/782/PESC a Consiliului din 1 decembrie 2011
- anularea Regulamentului (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012 privind măsuri restrictive având în vedere situația din Siria și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 410/2012 al Consiliului din 14 mai 2012, în ceea ce privește faptul că domnul Salim Al Toun și Al Toun Group sunt adăugați la lista cuprinsă în anexa II la Regulamentul (UE) nr. 36/2012 al Consiliului din 18 ianuarie 2012;
- obligarea Consiliului la plata tuturor cheltuielilor de judecată și în special a tuturor cheltuielilor, onorariilor și altor plăți efectuate în prezenta procedură.

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantii invocă șase motive.

1. Primul motiv este întemeiat pe o încălcare substanțială a dreptului la apărare și a dreptului la un proces echitabil, întrucât reclamantii nu ar fi fost preveniți în legătură cu actele atacate, cu privire la care ar fi fost informați prin mass-media, și că niciun element de probă și nicio indicație serioasă nu le-ar fi fost prezentate în susținerea includerii lor în lista persoanelor sancționate. În această privință, sarcina probei ar reveni Consiliului care ar trebui să justifice impunerea de măsuri restrictive.
2. Al doilea motiv este întemeiat pe o încălcare a obligației de motivare, întrucât, utilizând în cuprinsul actelor atacate o formulare doar afirmativă și nemotivată, Consiliul ar fi încălcat această obligație impusă instituțiilor Uniunii la articolul 6 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la articolul 296 TFUE și la articolul 41 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene. În această privință se evocă utilizarea imprecisă a participării la un program, pentru care nu ar exista nicio definiție în actele Consiliului privind situația din Siria. Prin faptul că nu menționează motive clare și precise, Consiliul ar împiedica Tribunalul să își exercite controlul legalității actelor atacate.
3. Al treilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului la protecție jurisdicțională efectivă, întrucât încălcarea obligației de motivare ar fi împiedicat dezvoltarea unui mijloc de apărare efectiv, după cum se prevede la articolele 6 și 13 din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, la articolul 215 TFUE, precum și la articolele 41 și 47 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii europene.
4. Al patrulea motiv este întemeiat pe o eroare de apreciere din partea Consiliului, întrucât reclamantul, Salim Al Toun, ar fi fost identificat în mod greșit ca resortisant al Venezuelei, ceea ce nu ar corespunde realității, iar Al Toun Group nu ar fi participat niciodată, de la instituirea sa, la operațiuni cu petrol sau cu produse din domeniul petrolier, contrar celor afirmate în actele atacate.
5. Al cincilea motiv este întemeiat pe încălcarea dreptului de proprietate, al principiului proporționalității și al liberei inițiative prevăzute la articolul 1 din Protocolul adițional la Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale și la articolul 17 din Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene întrucât, prin adoptarea Deciziei de punere în aplicare 2012/256/PESC a Consiliului din 14 mai 2012 și Regulamentul de punere în aplicare (UE) nr. 410/2012 al Consiliului din 14 mai 2012, Consiliul i-ar fi privat în mod nejustificat pe reclamantii de posibilitatea de a-și exercita în mod netulburat activitatea, ceea ce le asigura existența și subzistența fizică.
6. Al șaselea motiv este întemeiat pe încălcarea flagrantă a dreptului la respectarea reputației prevăzut la articolul 8 și

la articolul 10 alineatul (2) din Convenția Europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale, întrucât includerea numelor reclamantelor în actele atacate ar fi adus în mod nejustificat atingere autorității lor în societatea siriană, față de prieteni, în comunitatea lor religioasă și față de partenerii comerciali.

Acțiune introdusă la 25 iulie 2012 — Plantavis și NEM/Comisia și EFSA

(Cauza T-334/12)

(2012/C 311/11)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamante: Plantavis GmbH (Berlin, Germania) și NEM, Verband mittelständischer europäischer Hersteller und Distributoren von Nahrungsergänzungsmitteln & Gesundheitsprodukten e.V. (Laudert, Germania) (reprezentant: Rechtsanwalt T. Büttner)

Pârâte: Comisia Europeană și Autoritatea Europeană pentru Siguranța Alimentară

Concluziile

Reclamantele solicită Tribunalului:

— anularea interdicțiilor din Regulamentul (CE) nr. 1924/2006⁽¹⁾ coroborat cu Regulamentul (UE) nr. 432/2012⁽²⁾ și cu Registrul Uniunii privind mențiunile de sănătate, ținut de Comisie

Motivele și principalele argumente

În susținerea acțiunii, reclamantele arată în primul rând că legiuitorul Uniunii nu ar avea competența de a adopta regulamentul atacat.

În al doilea rând, reclamantele susțin că Regulamentele nr. 1924/2006 și nr. 432/2012, precum și Registrul Uniunii privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare ar aduce atingere nejustificată unor drepturi protejate ca drepturi fundamentale ale industriei alimentare, precum și dreptului la informație al consumatorilor și al specialiștilor în domeniu. În acest context, reclamantele arată în special că interdicțiile privind mențiunile nutriționale și de sănătate prevăzute în regulamentele atacate ar fi disproporționate. Această situație s-ar regăsi mai ales în privința interdicției de utilizare a mențiunilor nutriționale și de sănătate corecte din punct de vedere obiectiv, precum „mai bună biodisponibilitate”. În plus, regulamentele nu ar fi adecvate pentru a atinge scopul urmărit, deoarece EFSA și Comisia nu ar fi stabilit o linie clară, transparentă și comună pentru instituirea standardelor științifice.

Totodată, reclamantele invocă o inegalitate de tratament nediferențiată între substanțe și întreprinderi alimentare diferite. Inter-

dicțiile nu ar fi nici necesare, întrucât, în temeiul Directivei 2003/13/CE⁽³⁾ și al Regulamentului (UE) nr. 1169/2011⁽⁴⁾, publicitatea înșelătoare pentru produsele alimentare ar fi interzisă în toate statele membre al Uniunii.

⁽¹⁾ Regulamentul (CE) nr. 1924/2006 al Parlamentului European și al Consiliului din 20 decembrie 2006 privind mențiunile nutriționale și de sănătate înscrise pe produsele alimentare (JO L 404, p. 9, Ediție specială, 15/vol. 18, p. 244)

⁽²⁾ Regulamentul (UE) nr. 432/2012 al Comisiei din 16 mai 2012 de stabilire a unei liste de mențiuni de sănătate permise, înscrise pe produsele alimentare, altele decât cele care se referă la reducerea riscului de îmbolnăvire și la dezvoltarea și sănătatea copiilor (JO L 36, p. 1),

⁽³⁾ Directiva 2003/13/CE a Comisiei din 10 februarie 2013 de modificare a Directivei 96/5/CE privind preparatele pe bază de cereale și alimentele pentru copii destinate sugarilor și copiilor de vârstă mică (JO L 41, p. 33).

⁽⁴⁾ Regulamentul (UE) nr. 1169/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 25 octombrie 2011 privind informarea consumatorilor cu privire la produsele alimentare, de modificare a Regulamentelor (CE) nr. 1924/2006 și (CE) nr. 1925/2006 ale Parlamentului European și ale Consiliului și de abrogare a Directivei 87/250/CEE a Comisiei, a Directivei 90/496/CEE a Consiliului, a Directivei 1999/10/CE a Comisiei, a Directivei 2000/13/CE a Parlamentului European și a Consiliului, a Directivelor 2002/67/CE și 2008/5/CE ale Comisiei și a Regulamentului (CE) nr. 608/2004 al Comisiei (JO L 304, p. 18)

Acțiune introdusă la 2 august 2012 — Evonik Degussa/Comisia

(Cauza T-341/12)

(2012/C 311/12)

Limba de procedură: germana

Părțile

Reclamantă: Evonik Degussa GmbH (Essen, Germania) (reprezentanți: C. Steinle, M. Holm-Hadulla și C. von Köckritz, avocați)

Pârâtă: Comisia Europeană

Concluziile

Reclamanta solicită Tribunalului:

— în temeiul articolului 263 al patrulea paragraf TFUE, anularea Deciziei C(2012) 3534 final a Comisiei din 24 mai 2012 de respingere a cererii de aplicare a regimului de confidențialitate anumitor informații cuprinse în Decizia C(2006) 1766 final din 3 mai 2006 (cazul COMP/F/38.620 — Peroxid de hidrogen și perborat);

— în temeiul articolului 87 alineatul (2) din Regulamentul de procedură al Tribunalului, obligarea Comisiei la plata cheltuielilor de judecată efectuate de reclamantă.